

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Conjuges, qui licet matrimonii legibus astricti, Virginale[m] tamen florem
illæsum conservarunt. Ii etiam, qui aliquot in conjugio susceptis liberis,
vitam deinde castam concordi voluntate duxerunt, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

CONIUGES, QUI LICET MATRIMONII legibus astricti, virginalem tamen florem illum conservarunt: ii etiam, qui aliquot in conjugio susceptis liberis, vitam deinde castam concordie voluntate duxerunt: vel qui coniuge vita sancto secundas nuptias detrectarunt.

SECTIO VIII.

72.
Cur S. Iosepho Desponsata fuerit desponsata.

Inter alias quas c. 8. attulimus rationes quare Christus Dominus ex Matre quidem Virgine, sed desponsata nasci voluerit, illa fuit, quam S. Augustinus lib. 2. de consensu Evangelic. i. his verbis tradit: *Et sanè hoc exemplo magnificè insinuat, ut fidelibus conjugati etiam servata pari consensu continentia posse permanere, vocarique conjugum, non permissio corporis sexus, sed custodia mentis affectu.* ita August. Quod verum esse certissimo didicimus experimento tot conjugum, qui in lege Evangelica imitatione purissimi conjugii Desparæ, & Joseph, integerrimam virginitatem servarunt: horum aliquot omni laude dignos, quod in medio ignis non sunt æstuati, ad Dei gloriam recensimus. quibus atroxam, & eos, qui altero conjugio, seu vivente, seu vita sancto cœlibem vitam duxerunt. Hos autem omnes majoris perspicuitatis gratia ad quinque classes revocabimus: Primum dicemus conjuges illos, qui egregia pietate conspicui, tum etiam uxor concordie voluntate virginitalis florem illibatam pariter custodierunt: Deinde virgines illas, quæ matrimonio iunctæ, ne virginitalis iacturam facerent, viris continentiam persuasere. Tum conjuges, qui post matrimonium ratum, nondum tamen consummatum, altero conjugio dimisso ad religionis portum se receperunt. Post conjuges illos, qui aliquot liberis procreatis, mutuo consensu continentiam in posterum simul coluere. Denique vi duas aliquot, quæ nulla ratione ad secunda vota adduci potuerunt.

Illud tamen hoc loco animadvertendum dignum videtur, hos ferè omnes non sua sponte, sed parentum imperio, vel aliqua rerum sic exigentium necessitate matrimonium iniisse, & singulari Dei favore alteri conjugum continentiam persuasisse: neque enim is, qui virginitalis tuendæ est cupidus, nisi peculiari Dei

instinctu moveatur, conjugem sub spe continentie ei persuadendæ ducere debet, ne propter carnis fomitem, quem in hac vita penitus extinguere nequimus, in virginitalis propriæ amittendæ discrimen temerè se coniciat; familiaris enim conversatio viri cum muliere, & multo magis in eadem domo. cohabitatio iis, qui castitatem tueri cupiunt summopere est cavenda propter ea, quæ in fine sectio. 2. differuimus, ne sensim mollescat animus, & à carnis illecebris ad voluptates illicitatur.

Huc enim spectat doctrina ab Angelo tradita Beato Paphnutio, quam Cassianus collatione 15. cap. 10. his verbis narrat. Paphnutius ita multis vigens annis distractione præcipua, ut crederet se etiam carnalis concupiscentiæ laqueis penitus absolutum, dum lenticulæ pulmentum in adventu hospitem præparat, manus ejus in libano flammis supervolante combusta est; cumque tristaretur, quod ignis non peperisset sibi, cui dæmonum cesserant prælia, subito sopore correptus, audivit Angelum Domini sibi dicentem: *Cur Paphnuti tristus es, quod nec dum peccatus tibi sit igitur iste terrenus, cum adhuc resideat in membris carnalium motuum, nec dum ad purum excelsa commotio, quos huic indicis experire extinctos, si virginem nudam, atque formosam, tenens tranquillitatem tui cordis immobilis, astusque carnalis pacificos in te sensus perdurasse.* Itaque hæc revelatione percussus senex, semetipsum examinans, nec pondus castimonie suæ hujus probationis ponderi compensare coniectans, intellexit majorem esse virtutem, & sublimiorem gratiam internam carnis libidinem extinguere, quam nequitias dæmonum extrinsecus irruentes Dei potentia subjugare, vel de obsessis corporibus propellere. hæc apud Cassianum, Ex quo facile colligimus maximum, quod in hujusmodi occasionibus ex parte carnis nostræ imminet periculum, quantoque studio illud viris spirituali prudentia, & integritatis amore præditis sit cavendum. Ad hoc enim confirmandum rectè accommodari potest illud Proverb. 6. *Nunquid potest homo abscondere ignem in sinu suo, ut vestimenta illius non ardeant, aut ambulare super prurum, ut non comburantur planta ejus.* & illud Eccles. 3. *Qui amat periculum in illo peribit.*

Sed veniamus ad eorum conjugium, in quo, & vir, & uxor ea sanctitate effullerunt,

Ecce 3 ut utri-

Castitas amittenda pericula ab Angelo enarrantur.

Prov. 6.

Eccles. 3.

ut utriusque virginitate castissimum Deiparae cum sancto Ioseph conjugium sit adumbratum.

CONIVGES IN QUORVM MATRIMONIO VIRGINITATIS CASTIMONIA IN UTROQUE ENITUR.

CHRYSANTUS, & DARIA olim Minervae virgo, quae Chryfanti opera ad Christi fidem ac virginitatem colendam est persuasa, nobili genere nati non tantum in conjugio virginitatis velo: verum etiam spirituali prole fecundi Romae innumerabilem hominum multitudinem, haec mulierum, ille virorum ad Christum converterunt; qui spretis mundi voluptatibus castitatem complectebantur. Quare sub Numeriano Imperatore post multas, quas pro Christo sustinuerunt passiones, inter quas Daria in Lupanar compulsa leonis tutela à contumelia admirabili quadam ratione, ut supra sect. 6. diximus, defensa est, vivi tandem effossa terra; lapidibus obruti parem martyrii palmam sunt adepti. quorum festum Ecclesia 25. Octobris annua celebritate veneratur.

Daria in Lupanar compulsà à Leone defenditur.

S. Julianus ac Basilissa virginitas à Laureà à Christo & B. Virgine coronantur.

S. Julianus martyr Antiochia nobilibus, & Christianis parentibus ortus, omni disciplinarum genere excultus, decimum octavum annum agens cum virginitatem custodire decrevisset, à parentibus, quod unicus esset, uxorem ducere vehementer rogatus; tandem consensus divina revelatione praemonitus, sponsam virginitatem pariter servaturam: itaque nuptiis cum Basilissa virginis celebritatis prima nocte Basilissae rosarium, ac liliorum fragrantiam hyemali tempore admiranti, Julianus odorem hunc virginalis pudicitiae esse affirmat: quare ad castitatis votum facile illum perduxit; quos mirifice confirmarunt Christus sanctorum caru stipatus, & Deipara sanctarum virginum multitudine comitata. ab eis visi, eorumque propositum commendantes, qui aureas eorum capitis coronas imposuere, & ut intelligamus Christi virgines spiritualium filiorum fecunditate plerumque abundare: cum Julianus & Basilissa diu pudice simul, sancte, ac religiose vitam duxissent, utriusque parentibus ex hac luce subtrahitis, de aliorum salute solliciti, mona-

stera constituerunt: & Julianus quidem innumerabiles ad Christum convertens, complures etiam ad religiosum institutum traducens factus est decem millium monachorum pater. Idem ex Metaphraste habet Lippomanus tom. 7. & Surius tom. 2. Basilissa vero multarum virginum, ac mulierum mater extitit, Imminente vero Diocletiani persecutione Basilissa à Christo impetravit, ne qua ex iis, quas congregarat in discrimen veniret; eique revelatum est, omnes intra certum tempus ex hac vita migraturas, quas ipsa in pace securura esset. Julianus vero cum innumeris in clyo martyrio est consummatus, de quibus in Martyrologio die 9. Januarii.

Julianum cum sec. martyrio insignitur.

S. Henricus hujus nominis II. Imperator, Deiparae studiosissimus, (quemadmodum ex iis, quae cap. 35. diximus apparet) cum S. Chunegunde uxore sua perpetuam virginitatem coluit, non eos ab hoc proposito proli suscipiendae desiderium, cui falces Imperii relinquerent removit, quin etiam virginitatem aliis bonis operibus adeo cumularent, ut utriusque memoria celebris in Martyrologio habeatur. Sancti quidem Henrici 14. Julii. Sanctae vero Chunegundis 3. Martii, de quorum virginitate, & pietate in templis construendis Gothicus Utrubiensis in suo Chronico, ita cecinit.

Conjuge virgineam virgo permansit, & ille Catholicas dedit Ecclesias numero quasi mille.

S. Emericus, cujus natalis dies 4. Novembris in Martyrologio recensetur, S. Stephani Hungarorum Regis filius caelitus monitus, ut virginitatem illibatam Deo consecraret, cum parentis precibus Regno consilere volentis sponsam regia stirpe ortam duxisset, carnis tamen integritatem sanctè custodivit ad mortem usque, quae in annum 1032. incidit.

S. Emericus ad virginitatem caelitus excitatur.

S. Pelagius adolescens teste Theodoro eto lib. 4. hist. cap. 12. uxorem duxit; prima autem nuptiarum die in ipso nuptiali thalamo, sponsae castitatem persuasit, eamque loco tororis habuit: cumque postea plurimis virtutibus ornatus in Episcopum Laodicensem assumptus esset, à Valente Imperatore Ariano in Arabiam propter fidem Catholicam est relegatus: tandem in Domino quie vit, cujus nomen in Martyrol 25. Martii recensetur.

S. Pelagius cum sponsa virg. Ex Theodoro.

74. S. Eduardus Angliae Rex vitae sanctimoniam clarissimus, cujus simplicitatem Deus fovit